

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/92/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711216561
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6711216561.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi L. Ž., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., T. XXX/XX, t.č. na neznámom mieste, občanovi SR, zastúpeného opatrovníčkou A. S., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 6.661,67 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh v plnom rozsahu **z a m i e t a**.

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom podaným 16.11.2011 žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie 6.661,67 Eur so 6% úrokmi z omeškania zo sumy 4.979,09 Eur od 9.12.2006 do zaplatenia a na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 8.12.2006 postúpil postupca Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava na navrhovateľa ako postupníka pohľadávky a to aj pohľadávku voči odporcovi. Postupca - právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 4.3.2005 Zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka 161134421 v znení jej dodatkov, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy Všeobecná úverová banka, a.s. poskytla odporcovi úver. Podmienky čerpania úveru, účel úveru, spôsob, výška a termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ vyhlasuje, že sa s odporcom nedohodlo predĺženie konečnej splatnosti úveru. Navrhovateľ zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že odporca neplnil splátky úveru riadne a včas, postupca vypovedal zmluvu o úvere a navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu dlhovanej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 6.987,91 Eur /210.517,78 Sk/, ktorá pozostávala z istiny 4.979,09 Eur /150.000,07 Sk/, riadneho úroku 1.917,27 Eur /57.759,68 Sk/, úroku z omeškania 2,72 Eur /81,94 Sk/ a ostatného príslušenstva a poplatkov 88,83 Eur /2.676,09 Sk/ v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu, ktorým postupca Všeobecná úverová banka, a.s. deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok toho ktorého dlžníka ku dňu postúpenia pohľadávok, resp. k rozhodujúcemu dátumu v zmysle zmluvy

o postúpení pohľadávok. Uviedol, že odporca ku dňu podania návrhu na začatie konania zaplatil celkove sumu 326,24 Eur. Za rozhodujúci dátum pre určenie základnej úrokovej sadzby Národnej banky Slovenska resp. Európskej centrálnej banky navrhovateľ považuje deň 13.08.2005, t.j. deň nasledujúci po dátume splatnosti tak, ako je uvedený vo výpise z účtovných kníh peňažného ústavu.

Navrhovateľ si uplatnil právo aj na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 369 ods.1 Obchodného zákonníka.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 23Ro/304/2011-22 zo dňa 14.3.2012.

Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť do vlastných rúk odporcovi. Preto súd platobný rozkaz zrušil uznesením č.k. 23Ro/304/2011-35 zo dňa 3.8.2012.

Dňa 14.9.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778 na strane odporcu L. Ž..

Uznesením č.k. 11C/92/2012-52 zo dňa 10.10.2012 bol ustanovený podľa § 29 ods.2 O.s.p. odporcovi zdržiavajúcemu sa na neznámom mieste opatrovník v osobe A. S., súdnej tajomníčky Okresného súdu Banská Bystrica. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15.11.2012.

Právny zástupca navrhovateľa dňa 18.12.2012 predložil súdu Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 4.7.2009. Z dohody sa zisťuje, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu tejto dohody. Z bodu 2. označenej ako „Uznanie záväzku“ vyplýva, že osoby uvedené v bode 1.2 a, alebo 1.3. tejto Dohody uznávajú čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s. č. zmluvy/ č. zákazníka 001921501030305 bez uvedenia dátumu. Dlžná suma pozostáva zo sumy 4.979,09 Eur (150.00,07 Sk). Forma splatenia záväzku bola uvedená sumou 100 Eur s dátumom prvej splátky 25.7.2009. V bode 3. je ďalej uvedené, že osoby uvedené v bode 1.2. a alebo 1.3. tejto Dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Súdom ustanovená opatrovníčka odporcu sa k veci nevyjadřila.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka poukázal na ustanovenia § 52 ods.2, § 53 ods.2, § 53 ods.3, § 53 ods.5 a § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že v predmetnej veci nie je potrebné ďalej poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky z toho dôvodu, že dodávateľ zmluvu vypovedal výpoveďou zo dňa 11.7.2005 a uplatnená suma sa stala splatnou najneskôr 12.8.2005. Nárok žalobcu sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej dobe. Odchyľne dojednania, ktoré by neboli spotrebiteľovi na prospech, sú neplatné. Žaloba bola podaná 16.11.2011, preto jej celý uplatnený nárok je premlčaný.

Právny zástupca navrhovateľa vo vyjadrení zo dňa 11.1.2013 uviedol, že na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Podľa jeho názoru vedľajší účastník nemôže uznať nárok navrhovateľa, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania, je dlžník, resp. jeho právny nástupca a prípadne aj ich zástupca. Vedľajší účastník je oprávnený na procesné úkony, pričom námietka premlčania je hmotnoprávny úkon, ktorý vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Zároveň poukázal na to, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 4.7.2009.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení zo dňa 12.2.2013 okrem iného uviedol, že poukazuje na povinnosť súdu skúmať ex offo neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, za akú je bezpochyby potrebné považovať aj dohodu o uznaní a splácaní záväzku uzavretú medzi žalobcom a žalovaným. Právny predchodca navrhovateľa VÚB, a.s. Bratislava v právnom postavení dodávateľa uzavrel s odporcom - spotrebiteľom Zmluvu o úvere zo dňa 4.3.2005. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku je vo vzťahu k hlavnej spotrebiteľskej zmluve akcesorickým právnym úkonom, ktorý bezpochyby v rámci predmetu svojho podnikania uzatvára žalobca v právnom postavení dodávateľa s dlžníkom v postavení spotrebiteľa. Neprijateľnosť zmluvnej

podmienky predĺženia premlčacej doby formou uznania dlhu odôvodnil tým, že predĺženie premlčacej doby navrhovateľovi umožňuje účelové kapitalizovanie pohľadávky nárastom príslušenstva (zmluvné úroky, zákonné úroky, sankcie a pod.) v dôsledku plynutia času a následnú kvantifikáciu príslušenstva pohľadávky, ktorú už vo svojej žalobe označuje za súčasť uplatnenej istiny, čo samozrejme prináša možnosť podstatného zvýšenia trov takéhoto súdneho konania. Predĺženie premlčacej doby zároveň spôsobí, že drvivá väčšina priemerných spotrebiteľov už v čase uplatnenia pohľadávky na súde nedisponuje prvotnými dokladmi o uplatnenej pohľadávke a stráca tak aj teoretickú možnosť brániť sa napr. preukázaním splnenia resp. čiastočného splnenia dlhu resp. poukazovaním na neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky dodávateľa. Navrhovateľ chce uzavretím „Dohody“ pre potreby súdneho konania navodiť dojem perfektности pôvodných zmlúv a získať titul aj na vymáhanie súm, na ktoré nemá právny nárok a ktorých zaplatenie právnomu predchodcovi navrhovateľa resp. navrhovateľovi zakladá spotrebiteľovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Návrh na uzavretie formulára Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nikdy nevychádza od spotrebiteľa, napriek tomu, že navrhovateľ sa snaží prezentovať opak. Konanie odporcu - spotrebiteľa je vždy iba reakciou na predchádzajúcu aktivitu zo strany inkasnej spoločnosti navrhovateľa. Navrhovateľ prostredníctvom siete svojich dealerov, zamestnancov a splnomocnencov navštevuje alebo telefonicky resp. e-mailom kontaktuje dlžníkov, ručiteľov a ich rodinných príslušníkov s tým, že osloveným osobám je ponúkaný splátkový kalendár, ktorý má im alebo ich rodinným príslušníkom „pomôcť“ vyhnúť sa exekučnému vymáhaniu. V skutočnosti sa takýmto osobám predkladá pod zámienkou uzavretia splátkového kalendára Dohoda o uznaní a splácaní dlhu, ktorej významu a zamýšľaným právnym dôsledkom oslovené osoby nerozumejú. Navrhovateľ sa v rámci predmetu podnikania dlhodobo zaoberá inkasovaním pohľadávok a takáto činnosť, čo je určite súdu známe, zahŕňa aj celé spektrum mimosúdnych úkonov, ktorých cieľom je, aby sa dosiahla úhrada pohľadávky bez súdneho konania, resp. aby sa získalo, čo najlepšia východisková pozícia pre súdne konanie. Je známou skutočnosťou, že priemerný spotrebiteľ (najmä a súčasne úverový dlžník) je nielen právne neznaný a neinformovaný, ale je súčasne mimoriadne manipulovateľný v situácii pokiaľ sa dostane pod psychický tlak a sú u neho vyvolané emócie strachu a obáv, čo školená osoba pracujúca pre inkasnú spoločnosť dokáže v rámci štandardizovanej procedúry bez ťažkosti dosiahnuť vhodným vystupovaním pri použití správnych slovných formulácií v určitom poradí. V rovine verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa upravenej ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len ZOS) je potrebné okolnosti, za ktorých navrhovateľ uzaviera so spotrebiteľmi formulárové Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku považovať za nekalú obchodnú praktiku. Spotrebiteľ chcel splátky, avšak musel podpísať celý formulár, pričom ani len netušil význam toho, čo podpisuje. Nekalosť obchodnej praktiky posudzuje vedľajší účastník najmä podľa § 8 ods.4 ZOS. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods.8 ZOS, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa, resp. dosiahnuť predĺženia premlčacej doby. Citované ustanovenie je jedinou explicitnou definíciou dobrých mravov v našom právnom poriadku. Z pohľadu súkromnoprávnej ochrany spotrebiteľa podpisom formulárovej „Dohody“ si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzavretie tejto dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka. Právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy definovaný v čl. 3 ods.2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, teda nevyhnutne musí dopadať aj na Dohodu. Rovnako aj právny režim celej citovanej Smernice, z ktorej je odvodený model spotrebiteľskej ochrany zakotvený v našom právnom poriadku. „Dohoda“ ako právny úkon je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva neplatná. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane „skryté“ do dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 Dohody.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka odcitoval z najnovšej slovenskej teoretickej publikácie z Občianskeho procesného práva toto: „V praxi sa vyskytla otázka, či môže vedľajší účastník vzniesť námietku premlčania. Svojou podstatou je to úkon s hmotnoprávnou relevanciou, no nemožno ho podľa nás považovať za klasický dispozičný úkon, na ktorý vedľajší účastník nie je oprávnený“ (Števíček/Ficová a kol., Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2. Vydanie, Praha : C.H.Beck, 2012, str. 330).

Tento právny záver podložil aj judikatúrou. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 19. februára 2009, sp.zn. 25 Cdo 539/2008 a Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo 7. júla 2005, sp.zn. 21 Cdo 2313/2004,

podľa ktorých vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený na všetky úkony (s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom), na ktoré je oprávnený hlavný účastník, a tieto úkony robí práve v prospech (a s účinkami pre) hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania (žalovaného) a rovnaké právo má v zmysle ustanovenia § 93 ods.3 O.s.p. aj vedľajší účastník, ktorý počas vystupuje na jeho strane, na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že pomocou obrany proti žalobe sa uplatňujú rovnako námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je aj námietka premlčania), keďže procesné právo uplatniť tieto námietky v konaní nemožno zamieňať s tým, či majú pôvod v hmotnom alebo len v procesnom práve.

Vychádzajúc z ustanovenia § 93 ods.4 O.s.p. je možné konštatovať, že vedľajší účastník je s výnimkou dispozície s okruhom účastníkov alebo predmetom konania oprávnený na vykonanie všetkých úkonov, ktoré je oprávnený v konaní vykonať účastník, na ktorého strane stojí. Je pravdou, že námietka premlčania ako taká, je svojou povahou námietkou hmotno-právneho charakteru (z čoho vychádza literatúra, na ktorú v tejto súvislosti poukázal navrhovateľ) a na právne úkony, ktoré majú za následok zmenu obsahu právneho vzťahu (práva) je zásadne oprávnený len účastník tohto vzťahu, ktorým vedľajší účastník nesporne nie je. Ak by sa však sporná otázka posudzovala len z tohto hľadiska a nepripustilo by sa vznesenie hmotno-právnej námietky vedľajšiemu účastníkovi v konaní pred súdom, malo by to za následok významné oklieštenie, či znefunkčnenie samotného inštitútu vedľajšieho účastníka v konaní. Navyiac treba poukázať na to, že čo sa týka iných námietok v konaní pred súdom, ktoré sú hmotnoprávneho charakteru (vychádzajú z hmotného práva), tie vedľajší účastník nepochybne je oprávnený v rámci obrany znášať. Ako príklad možno uviesť námietku neplatnosti právneho úkonu, ktorý je základom pre vznik uplatneného nároku a tiež obranu spočívajúcu v tvrdení, že došlo k zániku uplatneného práva. Pokiaľ je potom prípustné zo strany vedľajšieho účastníka vznášať v rámci obrany v konaní v prospech účastníka, na ktorého strane vystupuje, iné námietky hmotno-právneho charakteru, niet dôvodu v prípade vedľajšieho účastníka nepripustiť za rovnakých okolností možnosť vznesenia námietky premlčania. Na to, aby v hmotnom práve upravené premlčanie práva vyvolalo predvídané právne následky v sfére hmotno-právneho vzťahu, je nevyhnutné, aby premlčanie bolo uplatnené v konaní pred súdom. Námietka premlčania vznesená mimo súdneho konania v praktickom živote nevyvoláva tie následky, ktoré sú týmto inštitútom sledované.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka poukázal na judikatúru - rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 5Co/212/2012-162 zo dňa 25.6.2012, rozsudok Krajského súdu Nitra č.k. 9Co/172/2012-137 zo dňa 23.8.2012, uznesenie Krajského súdu Košice č.k. 2Co/74/2012-119 zo dňa 9.7.2012 a uznesenie Krajského súdu Prešov č.k. 12Co/37/2012-74 zo dňa 29.6.2012.

Právny zástupca navrhovateľa vo svojom vyjadrení zo dňa 21.3.2013 uviedol, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník. Súd na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom nemá prihliadať, nakoľko ju uplatnila neoprávnená osoba. Navrhovateľ zastáva názor, že tvrdenie vedľajšieho účastníka, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá predlžuje premlčaciu dobu na 10 rokov, je nesprávne. Táto dohoda neobsahuje ustanovenie, na základe ktorého sa navrhovateľ s odporcom dohodli na predĺžení premlčacej doby na 10 rokov. Obsahom dohody je uznanie dlhu zo strany odporcu ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktoré nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10-ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Podľa navrhovateľa, uvedená dohoda nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve, ktorým by sa zmluva doplnila alebo menila, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán. Navrhovateľ ako postupník nemá postavenie dodávateľa. Navrhovateľ zastáva názor, že odporca potom, čo sa oboznámil s obsahom Dohody, svojim podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky.

Na pojednávanie dňa 11.4.2013 sa nedostavila súdom ustanovená opatrovníčka odporcu a ani právny zástupca vedľajšieho účastníka. Súdom ustanovená opatrovníčka odporcu, u ktorej doručenie predvolania na pojednávanie bolo riadne vykázané, o odročenie pojednávania nepožiadala. Právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka zobrala termín pojednávania na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní, o odročenie pojednávania 11.4.2013 nepožiadala.

Súd preto vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti súdom ustanovenej opatrovníčky odporcu a v neprítomnosti právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava podaného návrhu a doterajších písomných vyjadrení. Je nesporné, že odporcovi pánovi Žilíkovi bol poskytnutý úver na základe úverovej zmluvy zo dňa 4.3.2005. Bola mu poskytnutá suma 150.000,- Sk. Odporca úver riadne nesplácal a k vyhláseniu predčasnej splatnosti 12.8.2005. Následne bola urobená zmluva o postúpení pohľadávok a dňa 8.12.2006 bol následne odporca opäť vyzvaný na splnenie svojho dlhu. Dňa 4.7.2009 bola uzavretá dohoda o uznaní záväzku a o splátkach. Odporca sa zaviazal splácať dlh v mesačných splátkach po 100 Eur a vždy k 25-dňu v mesiaci, pričom prvá splátka mala byť zaplatená 25.7.2009. Uviedol, že podľa jeho názoru nedošlo k premlčaniu dlhu, lebo na základe uznania začala plynúť ďalšia 10-ročná premlčacia lehota.

Z predložených listinných dôkazov bolo zistené, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Bratislava a odporcom bola uzavretá dňa 4.3.2005 Zmluva o poskytnutí Flexi pôžičky. Výška úveru bola dohodnutá vo výške 150.000,- Sk s lehotou splatnosti 48 mesiacov. Čerpanie úveru bolo dohodnuté jednorázovo na osobný účet klienta vo VÚB, a.s. dňa 4.3.2005, mesačná anuitná splátka bola dohodnutá vo výške 4.398,42 Sk. Ročná percentuálna miera nákladov bola určená 9,26%. Celkové náklady dlžníka (budúca hodnota spotrebného úveru) bola určená sumou 213.794,16 Sk, z čoho 150.000,- Sk bola istina a 63.794,16 Sk úroky s poplatkami. K uzavretiu Zmluvy o poskytnutí Flexi pôžičky došlo na základe Žiadosti o Flexi pôžičku zo dňa 3.3.2005.

Z predloženého výpisu z účtovných kníh peňažného ústavu Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava bolo zistené, že ku dňu 8.12.2006 predstavoval dlh odporcu istinu vo výške 150.000,- Sk, základné úroky vo výške 57.759,56 Sk, úroky z omeškania 81,91 Sk a príslušenstvo 2.676,- Sk, čo je spolu 210.517,47 Sk.

Do spisu bola predložená aj fotokópia Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2006.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods.1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods.2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 503 ods.3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 4 ods.8 Zákona č. 250/2007 Z.z., predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa názoru súdu uzavretá Zmluva o Flexi pôžičke je spotrebiteľskou zmluvou. S prihliadnutím na ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ v tomto prípade pri uzavretí spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odporca v spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzavieraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V tomto prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa subsidiárne vzťahuje aj Občiansky zákonník.

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Je nepochybné, že zmluvné

podmienky v predmetnej zmluve Flexi pôžičke neboli individuálne dojednané, lebo odporca nemohol podstatne ovplyvniť obsah tejto zmluvy, pretože podmienky tejto zmluvy boli vopred predtlačené.

Podľa § 153 ods.3 O.s.p., súd môže v rozsudku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Je treba súhlasiť, že v danom prípade pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu, došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa a vo vzťahu k výroku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Pri uzatvorení dohody o splátkovom kalendári a o uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, lebo obidva tieto znaky nekalosti boli naplnené. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Preto dohoda o uzatvorení splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatná, a preto bola dôvodne uplatnená námietka premlčacej doby.

Premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka je 4-ročná.

Ako súd uviedol už vyššie, vedľajší účastník na strane odporcu môže účinne namietať premlčanie dlhu.

Súd preto podaný návrh v plnom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa ustanovenia § 151 ods.3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

- 3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- 4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- 5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- 6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- 7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
- 8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.
  - 1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
  - 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
  - 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,
  - 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).